



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobkyně: **T. T. T.**, st. přísl. Vietnam, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/4, pošt. schr. 155/SO, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 2.7.2010, č.j.: MV-44964-2/VS-2010

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí ministra vnitra ze dne 2.7.2010, č.j.: MV-44964-2/VS-2010 s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Petra Václavka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra vnitra, kterým byl zamítnut její rozklad podaný proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5.3.2010, č.j.: OAM-36113-10/MC-2009, jímž jí byla podle § 77 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. zrušena platnost povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Zároveň jí podle § 77 odst. 3 citovaného zákona byla stanovena lhůta k vycestování z území 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

Ministr vnitra v odůvodnění v záhlaví uvedeného rozhodnutí zrekapituloval průběh správního řízení, konstatoval zjištění učiněná v odvolacím řízení a mimo jiné také uvedl, že proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad, ve kterém uvedla, že nesouhlasí s rozhodnutím a rozklad odůvodní do 10 dnů. Ministr dále konstatoval, že právní zástupce cizinky podaný rozklad nedoplnil a není tedy

jasné, čeho se podaným rozkladem žalobkyně domáhá a jaké nezákonnosti se prvoinstanční správní orgán dopustil.

Ministr vnitra dále uvedl, že ze spisové dokumentace bylo zjištěno, že povolení k trvalému pobytu bylo žalobkyni zrušeno ve smyslu ust. § 77 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., neboť se prokázalo, že žalobkyni bylo povolení k trvalému pobytu na území vydáno na základě předložených padělaných nebo pozměněných náležitostí (dokladů). Ministr vnitra se pak ztotožnil s odůvodněním rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, že není ve veřejném zájmu, aby na území pobýval cizinec, kterému zde byl povolen trvalý pobyt na základě předložených nebo padělaných náležitostí (dokladů).

Žalobkyně v podané žalobě především namítala, že oba správní orgány postupovaly v řízení zcela nezákonně, neboť aniž by podaný rozklad vůči prvoinstančnímu rozhodnutí splňoval všechny náležitosti dle § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní orgán I. stupně postoupil spisový materiál nadřízenému správnímu orgánu, přičemž ani tento následně nepostupoval v korelaci se zákonem, když žalobkyni nevyzval k odstranění vad podání a rozklad, jakožto nedůvodný, bez znalosti námitek žalobkyně, zamítl.

Ve vyjádření k žalobě žalované ministerstvo navrhlo zamítnutí žaloby.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 5.3.2010, č.j.: OAM-36113-10/MC-2009 bylo žalobkyni podle ust. § 77 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. zrušeno povolení k trvalému pobytu a zároveň dle ust. § 77 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. jí byla stanovena lhůta k vycestování z území 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce blanketní rozklad ze dne 25.3.2010, v němž uvedla, že rozklad odůvodní ve lhůtě do 10 dnů.

Rozhodnutím ministra vnitra ze dne 2.7.2010, č.j.: MV-44964-2/VS-2010 byl rozklad žalobkyně zamítnut.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud posoudil věc takto:

V předmětné věci podala žalobkyně proti prvoinstančnímu rozhodnutí správního orgánu rozklad (blanketní), kde pouze uvedla, že jej odůvodní ve lhůtě do 10 dnů. Rozklad žalobkyně tedy absentoval jak vymezení rozsahu, v jakém je rozhodnutí správního orgánu napadáno, tak uvedení toho, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy či nesprávnost rozhodnutí či předcházejícího řízení. V rozkladu nebylo explicitně vyjádřeno, ani co žalobkyně navrhuje, jakožto obecná náležitost podání (§ 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.).

Podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní úřad, ministr, státní tajemník ministerstva, nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu v prvním stupni, lze podat rozklad.

Podle § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.

Podle § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

Podle § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právní osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

Podle § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4.1.2011 č.j. 2 As 99/2010-67, „...odvolání je podáním podle ustanovení § 37 správního řádu. Na odvolací řízení se na základě § 93 odst. 1 obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu. Nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 nebo z § 82 odst. 2 správního řádu, postupuje správní orgán podle § 37 odst. 3 správního řádu, tj. pomůže podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“

Ze správního spisu však nevyplývá skutečnost, že by správní orgán žalobkyni na nedostatky jejího rozkladu upozornil a vyzval ji k jejich odstranění. Z rozkladu žalobkyně je pak zcela zřejmé, že nebyl bez vad nejen co do rozsahu napadení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ale neobsahoval i další esenciální náležitosti podání (rozkladu). Jestliže tedy správní orgán I. stupně nevyzval žalobkyni k odstranění vad podání ve smyslu ust. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. a následně správní orgán II. stupně bez dalšího rozhodl, došlo ke zjevnému porušení procesních pravidel správního řízení.

Pokud tedy rozklad proti správnímu rozhodnutí nemá některou z náležitostí vyplývajících z ust. § 37 odst. 2 a z ust. § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 37 odst. 3 tohoto zákona tak, že pomůže žalobkyni nedostatky odstranit nebo ji k jejich odstranění vyzve a poskytne jí k tomu přiměřenou lhůtu. Nepostupoval-li v dané věci správní orgán tímto způsobem, zatížil správní řízení vadou, jež byla způsobilá vyvolat nezákonnost rozhodnutí.

Městský soud v Praze z výše uvedených důvodů žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s.ř.s.). Soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť rozhodnutí zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem /§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s./.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady zastoupení žalobkyně advokátem ve výši 4.800,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a částka 1.008,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Náklady řízení tedy činí celkem 7.808,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. listopadu 2014

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová